

Cada dia resulta més evident que necessitem una revolució total en la nostra manera de pensar i d'actuar.

Tenint en compte la crítica situació actual del món, penso que un sistema econòmic viable, s'ha de basar en un compromís autèntic amb els principis de la germanetat universal.

Si reflexionem amb suficient profunditat, és obvi que necessitem més compassió i altruisme arreu del món”.

Dalai Lama

És complicada i trista la situació a la presó de Kinshasa

Des de Pobles Germans donem suport a la tasca que porten a terme Maria Glòria Martí i l'equip del qual forma part, a la presó de Kinshasa (Congo). Ens fa arribar el seu agraïment i ens fa una breu pinzellada del seu treball:

“Estem molt agraïdes i contentes al fer balanç de la nostre tasca. En aquesta presó les necessitats són innumerables, no s'acaben mai, ni les podem abastar totes, però hem fet el que hem pogut:

“Hem anat als tribunals de Kinshasa insistint, suplicant als magistrats i jutges, donant la cara per la gent humil que no hi pot accedir. Hem pogut seguir infinitat de dossiers de presos pobres que ningú escolta ni té en compte i hem aconseguit treure d'allà dins, una bona colla de persones amb causes passades de data d'entre tres i cinc anys, gent que sense nosaltres, encara estaria a la presó, esperant el document d'alliberament que mai arribaria. També es dóna el cas de presos, els dossiers dels quals, estan perduts pels arxius per l'error d'escriure a la tapa, que ja estaven en llibertat, quan en realitat estaven reclosos. Les modalitats són infinites i us en podríem estar parlant durant hores.

“També hem pogut ajudar a 42 presos malalts, donant-los la possibilitat de fer-se anàlisis, radiografies, cures de ferides...així com també hem administrat medicaments contra la malària, la tifoidea, els paràsits... Sentim no obstant, no haver pogut fer més pel pobre Honoré, que segueix encorvat i en prou feines es pot posar dret, la causa d'aquesta lesió, fou que un altre pres va pensar que havia estat ell qui li havia robat la roba i el va apallissar tan fort que li va trencar una vèrtebra. El metge ha dit que no pot fer-li una operació de tanta envergadura – si tingués diners segurament no hi hauria aquesta negociació. Quan surti l'Honoré de la presó, que serà enguany, sortirà esguerrat per tota la vida. Serà acollit o rebutjat pels seus?.Són situacions en les quals ningú té dret a fer reclamacions ni a l'estat ni enlloc. L'any passat en varen morir 83 presos allà dins, sense poder demanar-ne les causes,ni cap explicació, sovint tiren els cadàvers al riu i així acaben les seves vides.

“Cada dia els portem menjar i medicaments, també periòdicament sabó i desinfectants, donat que la higiene hi és inexistent i l'alimentació insuficient del tot. Així mateix, de tant en tant els portem roba. Procurem especialment tenir cura dels que estan malalts i dels més febles.

“Quan els presos alliberats ens troben pel carrer ens saluden i ens mostren els seu agraïment com si els haguéssim salvat d'un naufragi. Fa uns dies,la Núria que forma part de l'equip, havia d'agafar una furgoneta, era fosc i molt tard i el vehicle estava abarrotat i no s'hi cabia, temia que no en passés cap més, però de sobte, algú la va agafar per darrera tot dient: “abundaka mpo ya biso”: “-es baralla per nosaltres-” i sense saber com es va trobar a dalt i els passatgers astorats li varen fer lloc en un raconet de la furgoneta. Us explico aquests detalls perquè us feu una idea de la situació.

“Seguirem comptant amb vosaltres i us demanem per aquest any, una aportació de 8.500 euros per les diverses necessitats que ja coneixeu. Estem molt agraïdes per la vostra ajuda i us fem arribar també l'agraïment de part de les persones que se n'han beneficiat. De tot cor.”

Maria Glòria Martí

Quan arribarà la Pau al Congo?

Se n'ha parlat força del Congo darrerament, però potser no suficient donada la magnitud dels fets. La guerra ha estat mortífera: 5 milions de morts. La situació actual segueix essent molt greu, tenint en compte que es calcula que mensualment hi ha 45.000 desplaçats, dones violades, nens obligats a fer de soldats, milers de persones sense cap mena d'esperança... Fins ara, els intents d'aconseguir la pau han fracassat.

Què ens espera encara? Arribarà algun dia aquesta Pau que tant ens manca?

No obstant, cada dia hi ha una major consciència, en alguns sectors de la població, que el canvi no ens vindrà de fora, de manera que van sorgint associacions que lluiten pel benestar del poble. I és en aquesta tasca, de construir poc a poc una nova societat, que els que treballem a l'hospital de Kole hi estem plenament implicats.

Actualment, ja hem fet un altre pas endavant amb la creació d'una escola d'infermeria de nivell universitari "ISTM KOLE". Considerem que amb ella, a part d'una bona formació professional, podem aconseguir que els estudiants s'obrin a la realitat universal, que Kole deixi de ser un indret aïllat i tancat en sí mateix. Hem iniciat el curs amb 64 alumnes repartits en dues opcions: hospitalària i comadrona.

Val a dir, que de la "ITM", escola que vàrem iniciar ja fa uns quants anys, en varen sortir molt bons professionals, competents i responsables, que avui per avui porten el pes de l'hospital i dels diversos centres escampats pel territori, que comprèn una població de 120.000 habitants. Cal remarcar que aquests alumnes havien de recórrer 1.000 quilòmetres per anar a examinar-se, trajecte que tenint en compte la deficiència de les comunicacions havien de fer en bicicleta i a peu. Si bé a nivell professional l'antiga escola funcionava perfectament, donat que les institucions públiques valoren més els títols que el treball, vàrem considerar necessari completar la formació a nivell universitari a fi d'aconseguir un títol de més elevat.

També enguany, hem construït una petita sala per l'extracció de sang, ja que fins ara ho fèiem al laboratori amb risc de contaminació pels donants i pels pacients.

Seguim rebent malalts que vénen de molt lluny. Malhauradament són molts els que ja arriben massa tard, degut a les distàncies i per la manca de transports i vies de comunicació; altres vegades el motiu és degut a la manca de mitjans econòmics. Cal tenir present que la major part de les famílies viuen amb menys de 20 euros al mes.

Aquest any en fa 35 que vàrem començar a treballar a l'hospital. Hem viscut diverses etapes, algunes ben difícils, d'altres millors. No obstant, hem anat progressant. Al principi només teníem 5 llits, una farmàcia molt precària, dos microscòpis, escassetat total de material sanitari i una gran manca de personal competent. Avui disposem de 140 llits, personal ben preparat, alguns mitjans de diagnòsis i una infraestructura entorn de l'hospital que potencia el desenvolupament integral i permet l'automanteniment dels familiars dels malalts.

En tots aquests progressos hi heu col.laborat vosaltres. En nom de la població de Kole agraïm la vostra ajuda i seguim comptant amb el vostre suport.

Que ens arribi la Pau i que puguem anar lluitant sense que l'esperança defalleixi en el nostre esperit.

Teresa Riu

I la vida segueix...

Des de POBLES GERMANS fem un esforç per no oblidar i seguir treballant per aquells que dia a dia encara lluiten per l'accés a unes condicions de vida mínimes (accés als medicaments, alimentació, dret a un judici just..).

Darrerament hem pogut enviar 3.000 € a M Lwmengo, que segueix acollint i cuidant a uns 60 infants del carrer de Kinshasa (RDC). L'Eneko Etxaniz, el jesuïta que administra els diners, va agrair-nos especialment les darreres aportacions, donat que en temps de crisi qui més en pateix les conseqüències són precisament els més pobres, que veuen perillar els fràgils equilibris per a la supervivència.

Hem pogut també destinar 4.700 € a la compra i enviament al Hospital de Kole de Drepanostar, per seguir tractant i donant una millor qualitat de vida als infants afectats de Drepanociosi. Tots els diners que varem recollir el dia de Sant Jordi amb la venda de roses, que per cert va ser tot un èxit, s'han destinat a aquest projecte.

I per descompta't que seguim recollint i enviant material i medicaments a l'Hospital de Kole. En l'últim enviament de 120 Kg, s'han fet arribar dues ventoses comprades a Suïssa, per la maternitat, i cinc portàtils per l'Hospital i l'STM (escola d'Infermeria), donats per Catalana Occident.

POBLES GERMANS
a Catalunya

c/Mallorca 303, 2n 2a, 08037 Barcelona
Tel: 932077772 Fax: 934591693
www.poblesgermans.org
ong@poblesgermans.org